

af Brug. Man kunde vel fastsætte en Udpan-
ningsret, men man fandt, at dette ikke vilde
see godt ud og, at det vilde vække for meget An-
stød, og derfor besluttede Ministeriet sig til ikke
at fremkomme med Forslag i saa Henseende,
skjøndt det, for at Forholdet kunde bevares,
maatte anses for at være nødvendigt.

Drejer: Det maatte maaskee være mig
tilladt at anføre et Par Ord angaaende det
under Nr. 22 af 3 ærede Medlemmer af Ud-
valget i Forbindelse med mig stillede Forslag.
Som en væsentlig Indvending imod dette
Forslag er det anført, baade af den ærede Ord-
fører og af den høitærede Minister, at der ikke
findes nogen Anledning til at betage de paa-
gjældende Personer, Huusmændene, den Ret,
de allerede have, til at vælge imellem enten at
gøre Arbeidet in natura eller at betale det med
Penge, ja at dette næsten vilde være en Streng-
hed imod dem. Ja, hvis jeg kunde erkjende,
at det Sidste var Tilfældet, skulde jeg vistnok
ogsaa være den Sidste til at anbefale Lovfor-
slaget, men jeg formaaer ikke at indsee, at det
forholder sig saa. Det er ganske vist, at Huus-
mændene nu have Valget imellem at betale
Penge eller at gøre Arbeidet, men i Virkelig-
heden vil den formelle Frivillighed, der haves,
ikke have meget at betyde for de Vedkommende,
da Forholdene altfor let føre det med sig, at
Vedkommende paa den Tid, han kan bestemme
sig for det Ene eller Andet, er nødsaget til af
andre Hensyn at vælge, hvad der ønskes fra
Præstens Side, og dette medfører da et saa-
dant Forhold mellem de Vedkommende, og frem-
kalder en saadan Stemning, at det virkelig ikke
er værd længere at beholde Anledningen til sli-
g Mislighed. Det er anført af den høitærede
Minister, at naar man blot vilde give Ret til
Penge, maatte der medfølge en Ret til Udpan-
ning, men dette forekommer mig dog ikke, thi
det samme Middel, som Præsten nu har til at
fremvinge det forsømte Arbeide in natura, be-
holder han til at skaffe sig den resterende Penge-
betaling, og det staaer fremdeles i den Præsts
Haand, der har været særdeles lemsældig, som
maaskee endog heelt har renonceret paa Arbeide,
ogsaa at renoncere paa den Pengebetaling, der
er sat istedet. Det forekommer mig, at efter

at alt andet Høvert er afflaffet, er der Anled-
ning til ogsaa at afflaffe dette Høvert, og jeg
maa derfor anbefale Endringsforslaget, da der
ikke foreligger Noget, der kan fyldestgøre den
Tanke, som den høitærede Minister udtalte, og
som gif ud paa at lade Retten baade til Ar-
beide og Penge bortfalde; saalænge der ikke
foreligger Noget, der kan føre til dette vistnok
ønskelige Resultat, forekommer det mig rigtig-
nok, at man kan have al Tøie til at gaae ind
paa Forslaget.

Ordføreren: Maatte jeg i Korthed be-
mærke med Hensyn til Forslaget under Nr. 21,
at Meningen er, at Undtagelsen skal gjælde med
Hensyn til Betalingen, at der skal gives Be-
taling for alle andre Udskrifter, men ikke for
de to, men jeg indrømmer, at Ordene: „med
Undtagelse“ osv. ere indskudte paa et mindre
helvigt Sted. Det skal blive rettet til 3die
Behandling.

Lehmann: Jeg vil kunne stemme for
alle de fremsatte Endringsforslag, men skal kun
med Hensyn til det under Nr. 22 opførte be-
mærke, at jeg godt vil kunne forene det med
min Samvittighed at stemme for en Bestemmelse,
hvorefter disse Høstdage rent falde bort, men
saalænge der ikke bliver Tale derom, bør man
helst lade dem være urørte; jeg haaber, at de
af sig selv vilde døe bort. Det Æneste, der ikke
er mig klart, er, hvad der skal forstaaes under
Nr. 20 ved „Kaldet“. Forskjellen mellem Præ-
sten og Kaldet er ikke Andet, end at visse Ud-
gifter kunne lægges paa Kaldet, saa at de med
aarlige Afdrag forrentes og afbetales uden Hen-
syn til, om der skeer Forandring i Besættelsen,
men de Udgifter, hvorom her er Tale, ere ikke
af anden Størrelse, end at de betaales strax,
og i saa Tilfælde har Kaldet ingen anden For-
mue end Præsten. Det vilde derfor være rig-
tigt at sige „Præsten“ istedetfor „Kaldet“. Den
ærede Ordfører har bebudet velvillig Mod-
tagelse for en lille Bemærkning, jeg vil gjøre
med Hensyn til det overordentlige Misforhold
mellem Sagens Gjenstand og det hele store
Apparat, der sættes i Bevægelse; en Mængde
Afsløsningscommissioner, bestaaende hver af tre
Medlemmer, hvoraf Diskoppen foreslaaer en og